

listopad 2020

Svátost biřmování: Duch svatý zářil i přes roušky

Mons. Pavel Konzbul uděluje svátost biřmování.

foto: Jakub Šebek

Naše příprava započala v říjnu 2019, kdy jsme se jako středoškolští studenti spolu s otcem Josefem pravidelně setkávali každé úterý na faře. Tyto přípravy nám daly opravdu hodně. Celá příprava měla být zakončena v květnu. To však překazilo covidové opatření. Biřmování se nám tímto přesunulo na září.

Premýšlela jsem, co mi ta prodloužená doba vlastně přinesla, a rozhodně jsem za ten čas vděčná. Uvědomila jsem si spoustu věcí, stihla se připravit a vše prožít. Jak se říká „nabralo to grády“. Také jsem díky této době objevila toho správného světce.

Samotné biřmování se uskutečnilo v pondělí 28. září v kostele sv. Augustina. Mši svatou celeburoval pomocný biskup Pavel Konzbul.

Sešlo se nás zde 26 biřmovanců a nejbližší rodiny.

Při mši jsem vnímala silnou přítomnost Ducha svatého a musím říct, že to byl velice silný zážitek. Ale nejlepší bylo, když jsem skrze ruce a modlitbu otce biskupa přijala Ducha svatého.

Byl to i krásný pohled na ostatní, kteří stáli jako já – se mnou. Bylo vidět, jak skrze ně září Duch svatý. I přes tu roušku.

Po celé mši následovalo poděkování a společné focení, kde jsme si mohli popovídat spolu s ostatními biřmovanci.

Určitě povzbuzuji ty, kteří teprve přemýšlí o duchovní dospělosti. Bůh nás během celé přípravy ohromně posunul směrem k Sobě, a pokud budete chtít, tak Mu vše vložte do Jeho rukou a On už se postará.

Závěrem bych chtěla moc poděkovat otci Josefovi za skvělou přípravu a čas, který nám věnoval, a vám všem, kteří jste nás doprovázeli ve svých modlitbách.

Kateřina Nečesalová

Společná fotografie biřmovanců.

foto: Jakub Šebek

Slovo úvodem

Milí farníci,

v poslední době jsem (především díky novým a různě se měnícím opatřením) více přemýšlel nad tím, jak na tom vlastně jsem s dodržováním pravidel, nařízení, zákonů apod.

Obecně se snažím předpisy pokud možno dodržovat. Ale rozhodně nepatřím mezi ty, kteří by příliš lpěli na literě a přehlíželi smysl daného zákona či nařízení nebo kteří by nepřipouštěli žádné výjimky.

Na druhou stranu jsem si ale uvědomil, že mám tendenci si v určitých (podle mě ne tak zásadních) případech vybírat, do jaké míry, případně jakým způsobem je budu dodržovat. A to, že některé předpisy zlehčuji, jistě není z důvodu výhrady svědomí nebo že by šlo o otázku života a smrti, ale spíše bych řekl jen z určité pohodlnosti nebo že se mi zdá dané nařízení nedůležité.

Příkladem je třeba dodržování dopravních předpisů – obzvláště u maximální rychlosti. Poctivě se snažím dodržovat padesátku v obci, devadesátku mimo obec i dálniční limity, ale s třicítkou, šedesátkou či sedmdesátkou si příliš hlavu nelámu.

To neříkám proto, že bych se tím chlubil, ale spíše naopak si uvědomuji, že to není správné, protože tento přístup má minimálně dvě velká úskalí.

Prvním je nebezpečí, že pokud se tímto způsobem chovám k „lidským“ nařízením, časem se můžu podobně chovat i k nařízením Božím, tedy že si začnu (podle vlastní vůle či pohodlnosti) vybírat, co budu dodržovat a co ne. A to mě bude od Boha spíše vzdalovat, než že by mě to k němu přibližovalo.

Dalším nebezpečím je, že pokud si každý bude vybírat, kterými nařízeními a zákony se bude či nebude řídit, tak tím může jednak ohrožovat nejen sebe, ale i druhé a kromě toho se nám bude v takové společnosti těžko žít.

Proto si myslím, že je dobré se předpisy a ustanoveními řídit, i když pro nás znamenají vždy nějaké omezení a i když ne vždy úplně rozumíme jejich smyslu.

o. Josef Novotný

Stalo se

Veřejné mše svaté se (po dobu omezení počtu účastníků) v naší farnosti nekonaly. Od pondělí do pátku byl kostel otevřen každý den od 18.00 do 19.00 hod. pro soukromou adoraci před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní s možností přijmout svátost smíření či svaté přijímání. To bylo a je možné i jindy po domluvě.

Pokřtěni byli:

3. 10. Eliška Blažke,
Rozálie Vařečková
10. 10. Matyáš Lukáš Stoklásek,
Ella Lucie Možíšová
18. 10. Emílie Anna Sedlmaierová
24. 10. Vojtěch Hýbl,
Vlastimil Jan Pavel

Zesnuli:

11. 10. Marie Marešová
14. 10. Marie Špuláková

Zaznělo v kázání

Jsou mnohé věci, které pro nás zůstávají tajemstvím, a na mnohé otázky nedostáváme od Boha odpověď. Je důležité, abychom jako Job byli pokorní (...) a navzdory tomu zůstali věrní a vytrvali. *P. Josef Novotný, 2. 10. 2020*

Nestačí jen odpovědět na pozvání. Je potřeba mít i „šaty“, které symbolizují opravdovou víru.

P. Josef Novotný, 11. 10. 2020 =jo=

Okénko do minulosti

Farnost v letech 1938–1948
Laická hnutí ve farnosti

Kostelní jednota

Víc informací o jednom z laických hnutí ve farnosti máme o již v roce 1930 založeném spolku „Kostelní jednota v Brně u sv. Augustina“. Podnět k němu dal Čeněk Landa z Wanklovy ulice. Účelem založení spolku byla podpora stavby kostela a fary, po ukončení prací péče o udržování kostela. Finanční prostředky členové spolku získávali sbírkami nejen v kostele, ale i na ulici a po domech, dalším zdrojem se staly odkazy, nadace, dary, i naturální. Součástí činnosti kostelní jednoty byly i odborné přednášky při každoročních valných hromadách, dnes bychom řekli výročních schůzích. Např. hostem první valné hromady byl sám

architekt kostela prof. Fischer, promluvil o stavbě chrámu sv. Augustina, továrník Manoušek hovořil o zvonech, křesťanskou sociální nauku rozebral dr. P. Josef Jančík. Dvě přednášky prof. P. Karla Žáka z roku 1938 a 1939 o významu farní Katolické akce a o ustanovení Katolické akce ve farnosti dokládají, že toto nové laické hnutí se ujalo i zde.

Katolická akce

Že ve farnosti Katolická akce ustanovena byla, můžeme soudit z přednášek prof. P. Žáka i z výzvy P. K. Fanfrdly v jednom z jeho nedělních kázání. Nic konkrétního, vyjma několika vývěsek s pořadem bohoslužeb u domu farníků, se však nepodařilo zjistit. Napomoci ale může seznam povinností jednotlivých odborů Katol. akce. Patřil do něj odbor chrámový,

Večer byly tak jako každý rok špekáčky, ale protože pršelo, opékali jsme je letos v troubě. V neděli dopoledne jsme hudebně doprovodili mši v Dešné a po obědě jsme vyrazili na zpáteční cestu do Brna. Tak jako každý rok jsme si farní invazi velmi užili a těšíme se na další. Velký dík patří Zicovi za organizaci celé akce.

Pavel Šebek

Farní invaze do Slavonic

Ve dnech 25. až 27. září se uskutečnila již 6. farní invaze do Slavonic. Kvůli značnému počtu účastníků (bylo nás 30) jsme přespávali na faře v Dešné, i když jsme v sobotu pomáhali otci Karlovi na faře ve Slavonicích. Zatímco většina z nás skládala z kamenů podlahu stodoly, někteří spárovali škvíry mezi kameny ve stěně a zbytek vyklízel půdu.

Namísto části hromady kamenů je již ve stodole podlaha – na začátku však bylo třeba přesunout spoustu věcí z jedné strany stodoly na druhou.

foto: Daniel Šebek

o liturgický, pastorační, tiskový, mravnostní, školský, exerciční, rádiový, charitativní, odbor mládeže a další. (Podrobná tabulka je v publikaci na straně 64.)

Tělovýchovná jednota Orel

Ve farnosti existoval dívčí i chlapecký oddíl. Cvičilo se v tělocvičně dívčího gymnázia na Lerchově ulici, duchovní činnost byla spojována s láskou k církvi a vlasti.

Katolický Junák – Skaut

Tvořily jej také dva oddíly, chlapecký a dívčí. Klubovnu skauti měli na Havlíčkově ulici. O dalších spolcích, pokud ve farnosti fungovaly, nejsou žádné další zprávy.

(Srov. Svatý Augustin..., str. 78–82)

s. Stanislava

Povedlo se nám přečíst Bibli?

Vzpomínám si, jak jsme před dvěma roky stáli před kostelem a mnozí z nás drželi v ruce „denní rozpis četby Bible“. Všechno vypadalo jednoduše. První čtení bylo plánováno na neděli, abychom čtení hned první den neodkládali. Každý den jsme měli přečíst několik kapitol. Přitom další neděle byly v rozpisu nechány volné, abychom si během nich odpočali nebo měli čas dohnat, co jsme během týdne nestihli přečíst. Pokud by se nám povedlo ve čtení vytrvat, dočetli bychom 17. října tohoto roku poslední žalm a dnes měli již Bibli přečtenou. Napadlo mě tedy, že by mohlo být zajímavé zjistit, jak jsme si při čtení vedli.

Při jednotlivých rozhovorech jsem byla skoro překvapená, že mnoho z nás (odhaduji, že více jak polovina z náhodně dotázaných farníků) číst Bibli podle tohoto rozpisu opravdu začalo. Sice se mezi dotázanými našlo jen nemnoho takových, kterým se přečíst celou Bibli podle tohoto rozpisu povedlo, jen málo z nás ale vzdalo čtení po pár dnech. Nejvíce z nás vydrželo číst několik týdnů, někteří i měsíců.

Důvody, proč většina z nás se čtením dle rozpisu skončila, byly však téměř ve všech případech stejné. Jednotlivé úseky byly dlouhé. Čtení nám zabralo spoustu času. Navíc vyhlídky na přečtení celé Bible byly i po několika ne zrovna lehkých dnech, týdnech či měsících čtení v nedohlednu.

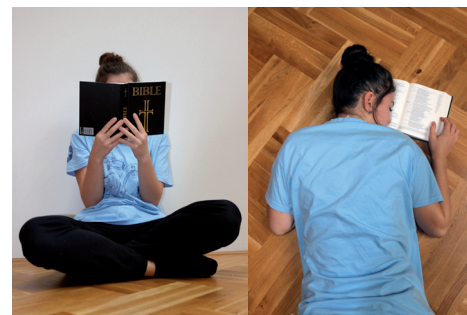
Mnoho z nás také mělo problém s pravidelným čtením a často jsme tak museli dočítat části za dny, které jsme přečíst nestihli. Také jsme většinou při čtení měli pocit, že nám přečtený text nic neříká. Někdo se čtením skončil, protože mu vadilo, že přečtené texty nevnímá jako Boží slovo, ale jako povinnost, kterou musí splnit. Někomu jinému zase konkrétně na začátku vyhovovalo, že po první knize Mojžíšově následovalo Markovo evangelium. Potom však na rozpisu byla poměrně těžká druhá kniha Mojžíšova, na tu navazoval krátký list Židům a opět těžká třetí kniha Mojžíšova. Dotyčný měl pocit, že čte jenom o tom, jak se staví stan, a na to už neměl dál sílu. Další osoba, která vydržela číst asi rok, zase zmínila, že si často druhý den nepamatovala, co četla včera. V tomto jí však pomáhalo koukat se na komentář na začátku dané knihy, ve kterém si

vždy připomněla, o čem daná kniha je a z jakého období pochází.

Ohledně způsobu čtení mě překvapilo, že ačkoli četla většina dotázaných sama, nebylo tomu tak ve všech případech. **V některých rodinách se četla Bible společně.** Zejména jsem byla překvapená z toho, že Bibli četly i rodiny s dětmi, které si po čtení o přečtených úryvcích povídaly. Obzvláště u některých starozákonních částí však byli rodiče rádi, když se děti na vysvětlení přečteného neptaly... Často si však nejen ti, kteří četli doma s dětmi, v návaznosti na čtení dohledávali na internetu, jak například vypadala chráma na Desatero, Šalamounův chrám nebo kudy Židé bloudili pouští.

Celou Bibli se dle rozpisu povedlo přečíst například Miriam Zuziaková. I ta však přiznala, že pro ni bylo čtení těžké. Četla vždy večer před spaním. Někdy se jí stalo, že plánovaný úsek přečíst nestihla. Nejvíce však doháněla tři dny. Starý zákon pro ni byl mnohem těžší než Nový zákon. Mnoha částem Starého zákona nerozuměla, a to obzvláště textům, v nichž se lidé navzájem zabíjeli, nebo se popisovalo, kolik měl kdo žen a jaký vztah tehdy k ženám měli. Často přečtené konzultovala se svou sestrou, která žije v řádu. Ta ji ve čtení podporovala. Prý není většinou nejdůležitější čtený text pochopit, ale jde o to, že při čtení dochází ke komunikaci s Bohem. Jedná se tak o čas, kdy je člověk Bohu nablízku. Nyní je Miriam ráda, že se jí výzvu povedlo splnit a že celou Bibli přečetla. Vydržet pro ni nebylo lehké, ale o to větší má nyní radost z toho, že se jí to povedlo.

Společně s námi četl Bibli dle rozpisu i otec Josef. Systematicky celou Bibli tak četl potřetí. Poprvé přitom přečetl celou Bibli už v devatenácti letech. Přiznal, že při čtení dle rozpisu měl tři krizová období, kdy čtení přerušil i na několik týdnů, které následně musel dohánět. Nejtěžší pro něj překvapivě bylo období kolem poloviny (to nečekal, protože si myslel, že nejtěžší bude překonat první měsíce). Ke konci čtení si však pochvaloval, že texty druhé poloviny byly kratší, a tak bylo čtení druhé poloviny snazší než té první. Navíc zde byl zejména při čtení Žalmů prostor brát čtení i jako modlitbu, a ne jako kvantum textů, které je třeba pročíst. Při čtení dle výše uvedeného rozpisu šlo především o to, aby-

Čtení Bible v prvních měsících a po roce. Na dočtení do konce vydržely síly nemnohým.

foto: Tereza a Katka Halámkovy

chom přečetli celou Bibli a věděli tedy, co v ní je napsáno, protože ne všechny texty se čtou při bohoslužbách. Znat i tyto méně známé texty nám přitom může pomoci, abychom lépe pochopili texty, které při mši svaté slyšíme. Je jasné, že Písmo svaté není četba jednoduchá, ale náročná a vyžaduje určitý sebezápor. **Vždyť i ve vztahu s Pánem Bohem je běžné, že nedostáváme vše zadarmo, že musíme prokázat jisté úsilí a vytrvalost.** Je tedy z naší strany někdy třeba, abychom překonali určité nepohodlí (zde představující konkrétně to, že se nám do čtení nemusí vždy chtít nebo nás zrovna čtený úsek nebaví a máme při čtení pocit, že nám nic neříká).

Biblický text má několik významových rovin a vnímat jej budeme vždy různě, a to zejména v závislosti na tom, jak jsme starší, co jsme již zažili nebo jaké je naše povolání. Všechny přečtené části ovšem na čtenáře nějak působí a mají mu co říci.

Asi by tedy byla škoda, kdybychom se nechali odradit s četbou spojenými těžkostmi a svou snahu přečíst celou Bibli při prvním neúspěchu nebo jen nepohodlí vzdali. Proto nám všem přeji, aby nás chuť do čtení neopouštěla a povedlo se nám přes všechny překážky a místa, která se nám nelíbí, ve čtení vytrvat.

K tomu otec Josef dodává, že **i ti, kteří Bibli s úspěchem přečetli, by ji neměli odložit**, ale i nadále si v ní pravidelně číst. Ovšem teď by se měli zaměřit spíše na „kvalitu“, tedy vybrat si menší úsek (třeba jen odstavec) z Nového zákona (nejlépe z evangelií) a ten si přečíst několikrát a nechat ho na sebe působit.

Závěrem moc děkuji všem, kteří si se mnou o čtení Bible byli ochotni popovídat. Tyto rozhovory pro mě byly povzbuzením nejen při psaní tohoto článku, ale i při mém vlastním čtení Bible. =gk=

Farní diář

1. 11. Slavnost všech svatých
2. 11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
22. 11. Svátek Ježíše Krista Krále
29. 11. 1. neděle adventní

Katolický týdeník si můžete vyzvednout v zádveři kostela.

Pro aktuální informace sledujte farní stránky: www.augustinbrno.cz

Apoštolská penitenciárie s osobním pověřením papeže Františka stanovila, že je letos možné získat plnomocné odpustky po celý měsíc listopad. Seniori, nemocní a všichni, kteří z vážných důvodů nemohou opustit své bydliště kvůli omezením spojenými s pandemií, mohou získat odpustky na dálku. Stačí se v modlitbě spojit se společenstvím církve, zřít se jakéhokoliv hříchu a s úmyslem splnit, jakmile to bude možné, i další podmínky (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) se pomodlit před obrazem Pána Ježíše nebo Panny Marie za zesnulé.

Modlitba COMECE a CCEE biskupů

Předsedové biskupských konferencí zemí Evropy, CCEE a COMECE, se obracují na věřící v době pandemie COVID-19 s pozváním k této modlitbě:

Bože, náš Otče, Stvořiteli světa, všemohoucí a milosrdný, z lásky k nám jsi poslal na svět svého Syna jako lékaře našich duší a našich těl.

Shlédni na své děti, které se v této obtížné, zmatené a zděšené době v mnoha částech Evropy a světa na Tebe obracují a hledají sílu, spásu a úlevu.

Osvobod' nás od nemoci a strachu, uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny, dej moudrost našim vládcům, sílu a odměnu našim lékařům, sestřám a dobrovolníkům, věčný život zemřelým.

Neopouštěj nás v okamžiku zkoušky, ale osvobod' nás ode všech hříchů.

O toto prosíme Tebe, který se Synem a Duchem svatým žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Maria, matko uzdravení a naděje, oroduj za nás!

Brněnské biskupství zve k zapojení do projektu Náš společný domov

Svatý František z Assisi řekl: „Příroda je krásná kniha, v níž k nám promlouvá Bůh a sděluje nám něco ze své krásy a dobroty.“ Aby i další generace „měly co číst“, zve Biskupství brněnské skrze své Diecézní katechetické centrum k zapojení do projektu Náš společný domov.

Ten začíná 24. 10. 2020 a končí s rokem Laudato si' 24. 5. 2021. Zapojit se do něj může kdokoliv – rodiny, společenství nebo jednotlivci. „Projekt nám pomáhá obejmout tento svět v duchu a v myšlenkách encykliky papeže Františka Laudato Si',“ říká ve videopozvánce pomocný brněnský biskup Mons. Pavel Konzbul. Vedoucí Diecézního katechetického centra ThLic. Tomáš Koumal považuje za velkou výhodu projektu to, že se dá realizovat i v těchto dnech, kdy nemůžeme do kostela, mezi přátele nebo do kulturních či sportovních zařízení. Projekt nabízí k plnění úkoly, které se týkají našeho vztahu k druhým lidem, k přírodě i k samotnému Stvořiteli.

Jak se účastníci zapojí?

Nejdříve si vytisknou plán projektu a seznam úkolů. Obojí najdou na webu

kc.biskupstvi.cz. Pak už se mohou pustit do plnění úkolů a kreativně se jich zhostit.

Odměnou jim bude nejen dobrý pocit z toho, že udělali něco pěkného pro sebe, pro své bližní a pro tento svět. Když své snažení fotograficky zdokumentují, budou mít i naději na nějakou malou věcnou odměnu nebo na to, že se jejich fotografie stane součástí plánované výstavy v brněnské katedrále.

K projektu jsou založeny i facebookové stránky Náš společný domov, kde budou organizátoři postupně publikovat různé podněty a zajímavosti, které s tématem souvisí.

„Věřím, že už přečtení úkolů vás aspoň trochu nadchne a že se rozhodnete zapojit,“ píše nejen svým farníkům Tomáš Koumal. I když doba trvání projektu je poměrně dlouhá, úkoly nejsou náročné a barevný „plán projektu“, který si dá rodina doma na viditelné místo, bude výzvy projektu stále připomínat. Organizátoři si přejí, aby projekt přinesl jeho účastníkům a hlavně rodinám také radost a zážitek společenství.

Vybavení a výzdoba našeho kostela:

Oltářní obraz Nejsvětější Trojice s Pannou Marií (5. část)

Poslední z pašijových scén vpravo nahoře zobrazuje Matku Boží s mrtvým Synem, který byl právě sejmut z kříže. Výjev je doplněn latinským nápisem, citujícím slova z Pláče Jeremiášova (1,12): „VIDETE SI EST DOLOR SICUT DOLOR MEUS.“ („Hledte, je-li jaká bolest jako bolest moje.“) Patrně vzhledem k úzké a vysoké ploše v horním rohu použil malíř pro Pietu vertikální kompozici. Bolestná Matka Boží drží esovitě prohnuté Ježíšovo tělo pod rameny, nikoli na klíně, jak se obvykle zobrazuje podle ústní tradice, uchované v lidových křížových cestách. Ukřižovaný Kristus s pokrčenými koleny spočívá v záhybech Mariina širokého modrého pláště, který jí sahá pod kolena. Matka Boží je oděna ve

foto: Vít Horník

světle fialových šatech; nezakrytý má pouze obličej a bosá chodidla. V pozadí je vidět Kalvárie. Méně častý typ vertikální Piety je patrně odvozen z četných sochařských i malířských vyobrazení Snímání z kříže, kde plnou tíhu Ježíšova bezvládného těla nesou Josef z Arimatie, případně Nikodém a další muži. Příkladem může být stejnojmenný obraz Petera Paula Rubense v antverpské katedrále.

Na Kovaříkově obraze jsou bolest a žal proměněny v půvabný, ba slavnostní nadčasový výjev. Maria jako by ukazovala mrtvého Syna světu, tak jako je při liturgii v chrámě ukazována proměněná sv. hostie. Malíř se zjevně inspiroval uměleckými idejemi historismu a romantismu 19. století, které doznávaly ještě dlouho ve století dvacátém.

Jana Osolsobě